An. et vol. XXX 10 Iunii 1938 (Ser. II, vol. V) - Num. 7

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Nuntius radiophonicus, p. 181 - Constitutiones Apostolicae, p. 183 - Litterae Apostolicae, p. 194.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Decretum de mutatione finium, p. 197. II. Provisio Ecclesiarum, p. 198 - *S. C. de disciplina Sacramentorum:* Instructio, p. 198 - *S. C. Rituum:* Decretum de miraculis Ven. Servae Dei Mariae Iosephae Rossello, p. 208.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota:* Citatio edictalis, p. 210.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Congregazioni varie - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 211-212.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in menses* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXX, n. 7 – 10 Iunii 1938)

ACTA PII PP. XI

Nuntius Radiophonicus

PAG.

Dum datur Nobis. - A Beatissimo Patre, die XXIX mensis Maii anni MCMXXXVIII, ad urbem Budapestinum datus ad exitum Congressus Universalis XXXIV Eucharistici 181

Constitutiones Apostolicae

I. *Cryptoferraten.* - Cryptoferratense Coenobium prope Urbem in Abbatiam «Nullius», seu Monasterium Exarchicum, erigitur, Monachis Basilianis ritus byzantini concreditur et eiusdem fines, iura ac privilegia statuuntur. - *26 Septembris 1937* 183

II. *Tokiensis.* - Archidioecesis Tokiensis in duas dividitur partes, quarum altera Archidioecesis Tokiensis territorium efformabit et ex altera nova Dioecesis «Yokohamaënsis» erigitur, Metropolitanae Ecclesiae Tokiensi suffraganea. - *9 Novembris 1937* 186

III. *De Oubangui-Chari.* - Praefectura apostolica de Oubangui-Chari in Vicariatum Apostolicum evehitur. - *2 Decembris 1937* 189

IV. *Urbis.* - Titulus Presbyteralis S. Thomae in Parione de Urbe in ecclesiam Sanctae Mariae in Vallicella transfertur. - *18 Decembris 1937* 191

V. *Trichinopolitana.* - Dioecesis Trichinopolitana dismembratur et nova erigitur Dioecesis «Madurensis». - *8 Ianuarii 1938.* 192

Litterae Apostolicae

Archidioecesis Ultraiectensis. - Titulo ac privilegiis Basilicae Minoris ditatur Templum in loco «Laren», intra Ultraiectensis Archidioecesis fines, in honorem S. Ioannis Baptistae Deo dicatum. - *8 Decembris 1937* 194

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Feretranae et Sarsinatensis.* - Decretum. De mutatione finium Dioecesium. - *20 Februarii 1938.* 196

II. Provisio Ecclesiarum 197

SACRA CONGREGATIO DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Instructio. De Sanctissima Eucharistia sedulo custodienda. - *26 Maii 1938* 198

SACRA CONGREGATIO RITUUM

Savonen. - Beatificationis et canonizationis Venerabilis Servae Dei Mariae Iosephae Rossello, e Tertio Ordine S. Francisci, Fundatricis Instituti Filiarum Dominae Nostrae a Misericordia. - *10 Aprilis 1938* 208

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: Posnanien. - Nullitatis matrimonii et dispensationis super ratum et non consummatum (Zbaska-Suszczynski). - *30 Aprilis 1938.* 210

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Varie* . . 211

II. Segreteria di Stato: *Nomine* 212

III. Necrologio 212

An. et vol. XXX 10 Iunii 1938 (Ser. II, v. V) - Num. 7

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

NUNTIUS RADIOPHONICUS

A BEATISSIMO PATRE, DIE XXIX MENSIS MAII ANNI MCMXXXVIII, AD URBEM BUDAPESTINUM DATUS AD EXITUM CONGRESSUS UNIVERSALIS XXXIV EUCHARISTICI.

Venerabiles Fratres, dilecti Filii. — Dum datur Nobis, per mirandum radiophonicae artis inventum, paterna illa caritate, quae longinquitates omnes exsuperat, quasi praesentes vos alloqui, videmur Nobis ad urbem Hungariae principem quasi redire; quandoquidem multis abhinc annis Budapestinum invisimus, ac non modo rerum gestarum monumenta, sed avitam etiam actuosamque Hungarorum fidem, summa cum animi delectatione, admirati sumus.

Grata utique adhuc subit recordatio animum: res nempe, memoriae gloriaeque vestrae, post diuturnum aetatis intervallum, veluti ante oculos reviviscunt, atque iterum vehementi Nos admiratione commovent. Equestrem S. Stephani, Apostolici Regis, statuam in piscatorum aggere erectam adhuc mente suspicimus; atque ille videtur Nobis genti suae perpetuo benedicere, eamque, in tutelam suam receptam, servare incolumem, regere, caelesti ope iuvare. Sanctum Stephanum dicimus, qui Beato Petro, in Successore suo per omne aevum viventi, Regnum obtulit suum, et non nisi ab eo regiam voluit obtinere potestatem.

Ac sanctissimi iuvenis Emerici, eius filii, qui in ipso aetatis flore ad supernam patriam evolavit, piissimam vitam suavesque mores recordamur; eumque — quemadmodum paucis ante annis, nono exeunte saeculo ab eius obitu — catholicae iuventuti iterum ad imitandum proponimus. [1]

[1] Cfr. *A. A. S.*, 1930, pp. 323 et 390.

Itemque tot Nostro obversantur animo viri ac mulieres e Natione vestra, qui — ut nominatim Sancta Elisabeth ac S. Ladislaus Rex — evangelica virtute praestantes, suae cuiusque vitae nitore praeclarisque exemplis Hungariam illustrarunt, eamque quasi invictum propugnaculum effecerunt adversus christiani nominis civilisque Europae cultus impugnatores.

Ad vos igitur primum, carissimi Hungariae filii, animum convertimus Nostrum; vobisque, una cum divinis muneribus, quae supernam vitam alunt, non modo illam a Deo ominamur pacis tranquillitatem, sine qua ipsa veri nominis pax consistere non potest, sed, debitam etiam Hungarorum genti, pacis dignitatem.

Ac dein vobis, singulis universis, Eucharisticum ex omnibus Nationibus Congressum Budapestini celebrantibus, paterno ex animo benedicimus; dumque Redemptor Noster, Eucharisticis velis delitescens, at fidei oculis quasi adspectabilis, summum agit triumphum, eum una vobiscum suppliciter adprecamur ut haec, quae non desunt, solacia, ut hanc, quam mente praecipimus, meliorum temporum spem, divina ope sua foveat, augeat, confirmet: itemque eam, qua tantopere angimur, animorum perturbationem obscurationemque, depulsis caelo nubibus, quae novas tempestates portendere videntur, supernis suae lucis radiis suaeque gratiae muneribus collustrare ac sedare benigne velit.

Peculiarem vero Benedictionem carissimo Hungariae clero populoque impertimus; iisque bene omnia precamur, qui Apostolici istius Regni gubernacula moderantur, quique, in Nostro a Latere Legato personam respicientes Nostram, eum tam honorifice exceperunt, atque alacrem contulerunt concordemque operam ad felicem Congressionis exitum.

Faxit Deus ut Eucharisticus Conventus vester, caritate in omnium animis excitata, quae totius Evangelii quasi compendiaria lex iure meritoque dicitur, uberes edat felicesque fructus; non caducos eos quidem, sed perpetuo mansuros. Avitam fidem alat, supernorum spem bonorum augeat, ac divini amoris flammam, christianae virtutis effectricem, ita foveat atque enutriat, ut ii etiam, qui a Christo Domino miserrime aberraverint, bonorum exemplo permoti, ad amantissimum eius amplexum auspicato reducantur.

Et Benedictio Dei Omnipotentis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, descendat super vos et maneat semper.

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

CRYPTOFERRATEN.

CRYPTOFERRATENSE COENOBIUM PROPE URBEM IN ABBATIAM « NULLIUS », SEU MONASTERIUM EXARCHICUM, ERIGITUR, MONACHIS BASILIANIS RITUS BYZANTINI CONCREDITUR ET EIUSDEM FINES, IURA AC PRIVILEGIA STATUUNTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Pervetustum Cryptaeferratae Coenobium, quod, licet inter latinas gentes ac prope Urbem ipsam positum, inde ab exordio byzantinum ritum adhuc usque servavit, Romanorum Pontificum erga orientales Ecclesias propensissimi animi praeclarum semper exhibuit testimonium. Quod quidem animo volventes, ex quo Nos inscrutabili Dei consilio ad Petri Sedem evecti sumus, non mediocri gavisi sumus gaudio sub peculiari Nostro patrocinio Coenobium illud recipere, quod, saeculo decimo primo ineunte a Divo Nilo Iuniore conditum, temporum decursu magis in dies floruit, veluti orientalis fulgidissima gemma in Romani Pontificis tiara inserta. Nos enim fugere non poterat Abbatiae illius historiam cum Romanae Ecclesiae arctissime semper coniunctam fuisse, eamque Praedecessores Nostros plurimis cumulasse privilegiis et honoribus, quibus et christifidelibus venerabilior redderetur et ad exoptatam Ecclesiarum orientalium cum Apostolica Sede unionem promovendam aptior fieret. Huius pontificiae erga Cryptoferratense Coenobium dilectionis non unum in medium proferri potest exemplum; sed, ut proximioris tantum aevi res breviter attingamus, memorare lubet cl. m. Leonem Papam Tertium Decimum, qui in Abbatia illa et byzantini ritus integritatem instauravit et monasticam disciplinam ad S. Basilii Magni regulas propius restituit, et auctor fuit ut ubique gentium evulgarentur ingenuarum artium opera, quibus pia fidelium devotio S. Mariae Cryptaeferratae Basilicam ditavit, ad quam illi Roma, ex Latio, ex ipsis remotis Orientis byzantini regionibus omni tempore frequentes confluxerunt. Nec minor fuit in Coenobium ipsum tam s. m. Pii Papae Decimi munificentia, quam fel. rec. Benedicti Papae Quinti Decimi apo-

stolica sollicitudo, qui in illo Pontificium Seminarium Graecum-Albanense instituit ac sollertibus commisit S. Basilii Monachorum curis. Quibus Praedecessorum Nostrorum vestigiis Nos ipsi insistentes, eademque apostolica caritate permoti, peculiaris Nostrae in Coenobium illud dilectionis sollemne praebere testimonium statuimus, quo omnibus pateat Romanum Pontificem una cum Ecclesia universa certam fovere spem, per incensum Monachorum S. Basilii Cryptaeferratae studium et sollertem industriam, omnes byzantini ritus fideles, quondam cum Petri Sede coniunctissime devinctos, postea vero ab ea luctuosissimo schismate avulsos, ad Catholicae Ecclesiae unitatem tandem aliquando adduci posse. Sciant inde omnes Nos magni facere eorumdem Monachorum praeclarae doctrinae opera, impensos in artibus ingenuis labores ac potissimum in byzantina melurgia, ad quam investigandam tanto doctissimi viri ingenii acumine intendunt. Ab ipsa namque Abbatia, in qua, ut omnes norunt, percelebris exstat bibliotheca, insignibus manuscriptis codicibus minio pictis copiose instructa, plurima opera laude dignissima eduntur tum ad typographicam artem polyglottam, tum ad graecam paleographiam, tum ad picturas graeco more minio ductas pertinentia; illic demum magna cum studiorum utilitate officina existit ad codices librosque instaurandos, temporis hominumque iniuria depravatos. Quae omnia prae oculis habentes, at in animarum bonum praecipue intendentes, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi pro Ecclesia Orientali praepositorum consulto, audito quoque venerabili Fratre Nostro Francisco S. R. E. Cardinali Marchetti Selvaggiani, suburbicariae dioecesis Tusculanae Episcopo, in qua Cryptaferrata oppidum exstat, re mature perpensa, Coenobium ipsum ad maiorem dignitatis gradum provehere statuimus. Suppleto igitur quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, Cryptoferratense quod supra memoravimus Coenobium in Abbatiam *nullius dioeceseos,* seu Monasterium Exarchicum, eodem servato S. Mariae Cryptaeferratae nomine, extollimus, erigimus et constituimus, quam Nobis et Sanctae Sedi immediate subiectam volumus ac declaramus et Monachis Basilianis ritus byzantini concredimus. Huius autem novae Abbatiae *nullius* territorium, iam e dioecesi Tusculana distractum, hisce in praesenti delimitatur finibus, nempe via Iuliano Della Rovere, vulgo *della Cartiera* nuncupata, ponte Castri, moenibus valli, semita inter praedium Sororum Franciscalium Missionariarum a B. M. V. et fundum Abbatiae, et oliveto ad familiam Mazzanti nunc spectante. Statuimus insuper ut Abbatiae istius Abbas sit Archimandrita pro tempore Congregationis Italicae

Monachorum Basilianorum. Novae porro Abbatiae *nullius* S. Mariae Cryptaeferratae, eiusque pro tempore Abbatibus seu Archimandritis, quamvis Abbatia ipsa tribus saltem iure requisitis paroeciis careat, ex peculiari gratia, non obstante canonis 319, § 2, C. I. C. praescripto, omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae Abbatiae *nullius* earumque Praesules iure communi per orbem fruuntur, quorum officiis et oneribus ipsi quoque erunt adstricti. Ecclesia Abbatialis sicut antea erit Basilica S. Mariae a Gratiis Cryptaeferratae, in qua Abbatis seu Archimandritae sedem figimus, omnibus eidem servatis honoribus et privilegiis, quae saeculorum decursu a Summis Pontificibus ipsi conlata sunt. Decernimus insuper ut ad Archimandritae seu Ordinarii onera sustinenda Congregatio Italica quam supra diximus Monachorum Basilianorum mensam aliquam illi pro viribus praestet. Volumus autem ut nulla ratione fas sit quamlibet territorii abbatialis partem infra descriptos antea fines contenti alienare seu cedere, sive venditione, sive locatione, sive alio modo absque Apostolicae Sedis facultate; ita ut si aliqua illius territorii partis cessio sine Apostolicae Sedis venia evenerit, cessio ipsa invalida prorsus et illicita habeatur. Nihil vero innovetur quoad paroeciae ritus byzantini praefatae Ecclesiae S. Mariae iura et onera, iuxta quae Decreto *Quanta Romanorum,* a S. Congregatione pro Ecclesia Orientali die undevicesima Maii mensis, anno millesimo nongentesimo undetrigesimo edito, a Nobis statuta sunt. Firmum autem manere volumus ius Monachis Basilianis sacras ter in anno processiones ducendi per publicas Cryptaeferratae vias, si ipsis placeat, nimirum die vicesima secunda Augusti mensis, idest in festo Iconis S. Mariae, in sollemnitate S. Nili Iunioris, Cryptaeferratae oppidi Fundatoris et Protectoris, et vespere feriae sextae maioris hebdomadae; Ordinarius attamen Archimandrita de ipsis processionibus ducendis Cardinalem Episcopum Tusculanum quotannis certiorem faciat. Ad quae omnia ut supra disposita et constituta exsecutioni mandanda venerabilem Fratrem Petrum Pisani, Archiepiscopum titularem Tomitanum et Pontificio Solio Adsistentem, delegamus eidemque facultates necessarias et opportunas tribuimus etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum et cum onere ad Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar quantocius transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque rata ac valida esse volumus et iubemus, Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis ceterisque contrariis minime obstantibus. Nemini autem hanc paginam erectionis, constitutionis, derogationis, concessionis, statuti,

mandati et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulfi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die sexta et vicesima mensis Septembris, in festo S. Nili Iunioris, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

EUGENIUS Card. TISSERANT
S. C. pro Eccl. Orient. a Secretis

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVIII, n. 53 – A. Trussardi.

II

TOKIENSIS

ARCHIDIOECESIS TOKIENSIS IN DUAS DIVIDITUR PARTES, QUARUM ALTERA ARCHIDIOECESIS TOKIENSIS TERRITORIUM EFFORMABIT ET EX ALTERA NOVA DIOECESIS « YOKOHAMAËNSIS » ERIGITUR, METROPOLITANAE ECCLESIAE TOKIENSI SUFFRAGANEA.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quod iamdiu omnium erat in votis, ut nempe metropolitana Iaponiae Ecclesia Tokiensis, in ipsa Iaponici Imperii urbe principe *Tokio* apostolicis sub plumbo Litteris *Non maius Nobis,* a fel. rec. Leone Papa Tertiodecimo, Praedecessore Nostro, die quinta decima Iunii mensis anno millesimo octingentesimo nonagesimo primo erecta et constituta, clero indigenae regenda concrederetur, nunc tandem ad rem deduci posse visum est, saltem partim, eo quod indigenae sacerdotes nondum tam frequentes sint, ut, etsi animarum zelo aestuantes, spirituali illius amplissimae archidioecesis christifidelium curae et regimini pares sint. Nos

itaque, quibus id nihil antiquius erat, praehabito assensu propensissimo tum venerabilis Fratris Ioannis Alexii Chambon, hucusque Tokiensis Archiepiscopi, tum dilecti filii Moderatoris Generalis Societatis Parisiensis Missionum ad Exteras Gentes, quae Tokiensem Ecclesiam per apostolicos diutinos labores fundavit hactenusque sibi commissam habuit, atque attento venerabilis Fratris Pauli Marella, Archiepiscopi titularis Docleensis, in Iaponia Delegati Apostolici, favorabili voto, omnibus mature perpensis, Archidioecesim illam, territorii amplitudine redundantem, in duas dividere partes censuimus, quarum alteram Iaponensi Clero gubernandam tradere, alteram vero in novam erigere dioecesim, praefatae Societati Parisiensi Missionum concredendam. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum, qui sua interesse praesumant consensu, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, ac de Nostrae apostolicae potestatis plenitudine, totum Archidioecesis Tokiensis territorium in duas dividimus partes; quarum altera *Tokio* urbem atque civiles praefecturas de *Tokio* ac de *Chiba* complectetur, et archidioecesis Tokiensis territorium posthac efformabit; altera vero, reliquo territorio, civilibus nempe praefecturis, quae *Kanagawa, Shizuoka, Yamanashi, Nagano, Gumma Tochigi, Ibaraki* et *Saitama* vulgo nuncupantur, constabit, eamque in novam erigimus et constituimus dioecesim, a *Yokohama* urbe *Yokohamaënsem* appellandam. Metropolitanam autem Ecclesiam Tokiensem, ex hac ipsa die Iaponensis Cleri curis et regimini commissam volumus, certam foventes spem id in animarum bonum fideique incrementum per apostolicum indigenarum sacerdotum studium sane cessurum fore. Novam vero Yokohamaënsem dioecesim Societati Parisiensi Missionum ad Exteras Gentes, quae in regione illa, uti antea diximus, pro Christi regno prolatando strenue hucusque adlaboravit, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, concredimus. Novae huius dioecesis Yokohamaënsis sedem in *Yokohama* urbe constituimus, Episcopi vero cathedram in ecclesia Sacratissimo Cordi Iesu dicata in eadem urbe exstante figimus; eamque idcirco ad Cathedralis Ecclesiae gradum et dignitatem evehimus, et ipsi eiusque pro tempore Episcopis omnia tribuimus iura honores, insignia, favores, gratias et privilegia, quibus ceterae per orbem cathedrales Ecclesiae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent; eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceterae Cathedrales earumque Antistites adstringuntur. Novam insuper eandem dioecesim Yokohamaënsem suffraganeam constituimus Metropolitanae Ecclesiae Tokiensi, eiusque pro tempore Episcopos metropolitico iuri

subiicimus Archiepiscopi Tokiensis. Usquedum insuper in Cathedrali Ecclesia Yokohamaënsi Canonicorum Capitulum constituatur, volumus ut ad iuris tramitem dioecesani Consultores seligantur et adhibeantur. Quod autem attinet ad novae huius dioecesis regimen et administrationem, ad mensae episcopalis dotem constituendam, ad Vicarii capitularis seu Administratoris Apostolici, sede vacante, electionem, ad iuvenum, qui ad clericalem statum vocati sint, institutionem, ad clericorum et fidelium iura et onera, aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones praescribunt. Mandamus insuper ut documenta omnia novam hanc dioecesim respicientia ab archidioecesis Tokiensis cancellaria novae dioecesis Yokohamaënsis curiae episcopali quamprimum fieri poterit tradantur, ut in eius archivo religiose serventur. Ad quae omnia ut supra disposita et constituta exsequenda venerabilem quem supra diximus Fratrem Paulum Marella, in Iaponia Delegatum Apostolicum, eligimus; cui propterea necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; eidemque onus imponimus ad S. Congregationem de Propaganda Fide authenticum exsecutionis actorum exemplar intra sex menses ab his Litteris datis transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus; non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus denique et mandamus ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce praesentibus tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, commissionis, erectionis, subiectionis, mandati, statuti, derogationis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu teme-

rario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die nona mensis Novembris, Pontificatus Nostri anno sexto decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Iosephus Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVIII, n. 45 - Al. Trussardi.

III

DE OUBANGUI-CHARI

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE OUBANGUI-CHARI IN VICARIATUM APOSTOLICUM EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Si christiana res in quavis Praefectura Apostolica notabilem sollicito Evangelii Praeconum studio, Deo auctore, progressum fecerit, dignum congruumque est, ut a Nobis Praefectura ipsa ad potiorem dignitatis gradum evehatur. Quum itaque res ita se habeat in Praefectura Apostolica de Oubangui-Chari in Africa Aequatoriali Gallica, Congregationis Sancti Spiritus curis concredita, in qua sedula et indefessa eiusdem Congregationis Missionalium opera, vel praepedientibus cuiusque generis difficultatibus, postremo praesertim hoc tempore, haud mediocria suscepta sunt incrementa, Nos, reiteratis dilecti filii illius Instituti Moderatoris Generalis precibus, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Christiano Nomini Propagando praepositorum consilio, lubenti animo annuentes, Praefecturam illam de *Oubangui-Chari,* omnibus mature perpensis, ad Vicariatus Apostolici gradum et dignitatem promovere statuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum, qui sua interesse praesumant consensu, de Nostrae apostolicae potestatis plenitudine, Praefecturam de *Oubangui-Chari* in

Vicariatum Apostolicum, eodem servato nomine, provehimus et erigimus, eumque, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, eidem Congregationi Sancti Spiritus, quae inibi tanto, uti antea diximus, apostolico zelo hucusque adlaboravit, etiam in posterum concreditam volumus. Novo propterea Vicariatui huic de *Oubangui-Chari* eiusque pro tempore Antistitibus omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam nostram evectionis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die secunda mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno sexto decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Iosephus Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVIII, n. 14 - Al. Trussardi.

IV

URBIS

TITULUS PRESBYTERALIS S. THOMAE IN PARIONE DE URBE IN ECCLESIAM SANCTAE MARIAE IN VALLICELLA TRANSFERTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quum S. Thomae in *Parione* ecclesia de Urbe temporis iniuria minus decora evaserit, Nos, omnibus mature perpensis, congruum sane duximus cardinalicium titulum, quo hucusque illa decorata est, in paroecialem ecclesiam S. Mariae in *Vallicella* transferre, quae aedificii amplitudine, artis decore, praeclaris potissimum S. Philippi Nerii, Urbis apostoli merito nuncupati, memoriis, immo et sacris eius exuviis in ipsa asservatis, atque inter viciniores ecclesias populi frequentia et pietate excellere videtur.

Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, harum Litterarum vi, titulum, quo hactenus praefata ecclesia S. Thomae in *Parione* decorata est, in ecclesiam S. Mariae in *Vallicella* transferimus; eique propterea omnia tribuimus iura et privilegia, quae ceteris Romae ecclesiis cardinalicio titulo decoratis competunt, cum omnibus pariter oneribus et obligationibus, quibus illae adstringuntur. Contrariis non obstantibus quibuslibet, hoc decernimus, et volumus praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper existere et fore, suosque plenos et integros effectus sortiri et obtinere illisque, ad quos res spectat seu spectare poterit, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die duodevicesima mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno sexto decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P. Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Vincentius Bianchi Cagliesi, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVIII, n. 61.

V

TRICHINOPOLITANA

DIOECESIS TRICHINOPOLITANA DISMEMBRATUR ET NOVA ERIGITUR DIOECESIS « MADURENSIS ».

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Si inter infideles populos dioecesis quaelibet, nimia plerumque territorii amplitudine redundans, per apostolicos Evangelii praeconum labores, Deo favente, et fidelium numero et fidei firmitate non mediocres profectus fecerit, spirituale dominici gregis bonum et regimen postulare videtur, ut illius dioeceseos territorium dividatur et nova illic erigatur dioecesis, alterius vigilantis Pastoris curis concredenda. Perutile autem existimamus, ut omnium est in votis, huiusmodi dioecesium regimen, quandocumque fieri poterit, clero indigenae committere, quippe qui suorum civium linguam et mores melius quam alii noscentes, eos ad Christi regnum facilius sane allicere valeant. Felicius itaque in dies augescente catholica re in dioecesi Trichinopolitana in Indiis Orientalibus, quae latissimo patet territorio, peropportunum visum est, ad maius illic christifidelium bonum consequendum, in duas eam partes dividere, harumque alteram indigenae clero seculari concredere iuxta quod venerabilis Frater Ioannes Petrus Leonard, Episcopus Trichinopolitanus, consilium praebuit. De venerabilium igitur Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto, praehabito quoque venerabilis Fratris Leonis Petri Kierkels, Archiepiscopi titularis Salaminensis et in Indiis Orientalibus Delegati Apostolici, favorabili voto, Nos, omnibus mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, e dioecesi Trichinopolitana totum illius territorium separamus, quod sub Episcopi illius dicione in praesenti exstat, ac tamen ad civilem pertinet districtum de *Tinnevelly,* cum illa quoque parva regni de *Travancore* parte ad orientem sita montium *Ghats,* nec non ad districtus de *Ramnad* et de *Madura,* exceptis civilibus subdivisionibus, vulgo *taluks,* de *Palni* et de *Dindigul.* Quod quidem territorium ita distractum in novam dioecesim, *Madurensem* nuncupandam, erigimus et metropolitanae Ecclesiae Bombayensi suffraganeam constituimus eam-

que sodalibus Societatis Iesu, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, concredimus. Dioecesis vero Trichinopolitana, ita territorio imminuta, quinque posthac tantum civilibus subdivisionibus, seu *taluks,* constituetur, nempe de *Palni, Dindigul, Kulitalei, Trichinopoly* et *Kalattur,* illamque cleri secularis indigenae curis committimus. Sedem autem Episcopi Madurensis in *Madura* urbe, a qua dioecesis noviter erecta nuncupatur, constituimus, et cathedram episcopalem, quoadusque aliter provideatur, in ecclesia Beatae Mariae Virgini dicata, in eadem Urbe exstante, statuimus, quam proinde ad ecclesiae Cathedralis gradum et dignitatem extollimus cum omnibus iuribus et privilegiis, honoribus et praerogativis, quibus ceterae Cathedrales earumque Antistites iure communi fruuntur, et cum omnibus pariter adnexis oneribus et obligationibus. Cum vero praesentis temporis adiuncta haud permittant, quominus in nova dioecesi Madurensi canonicorum Capitulum erigatur, indulgemus ut ad iuris tramitem pro canonicis dioecesani consultores interim eligantur et adhibeantur. Item donec dioecesanum seminarium constituetur, clerici in Trichinopolitanum seminarium instituendi mittantur. Quod autem ad novae dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi attinet, servanda iubemus, quae sacri canones praescribunt. Mandamus insuper ut documenta et acta omnia, novam dioecesim Madurensem respicientia, a Curia episcopali Trichinopolitana ad Curiam Madurensem quam primum tradantur, ut in eius archivo religiose serventur. Ad quae omnia ut supra disposita et constituta exsequenda venerabilem quem supra diximus Fratrem Leonem Petrum Kierkels, in Indiis Orientalibus Delegatum Apostolicum, deligimus, eique propterea tribuimus facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, et illi onus facimus ad S. Congregationem de Propaganda Fide intra sex menses, ab his Litteris datis computandos, authenticum exemplar peractae exsecutionis actorum transmittendi. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce praesentibus tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse, sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis

plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis: quibus omnibus, etiam speciali mentione dignis, per praesentes derogamus. Nemini ergo hanc paginam dismembrationis, erectionis, subiectionis, decreti, concessionis, commissionis, mandati, derogationis, et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero hoc attentare ausu temerario praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die octava mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno sexto decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Iosephus Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVIII, n. 68 – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

TITULO AC PRIVILEGIIS BASILICAE MINORIS DITATUR TEMPLUM IN LOCO « LAREN », INTRA ULTRAIECTENSIS ARCHIDIOECESIS FINES, IN HONOREM S. IOANNIS BAPTISTAE DEO DICATUM.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Archidioecesis Ultraiectensis intra fines, in loco *Laren* vulgo nuncupato, in honorem Sancti Ioannis Baptistae Deo dicatum est templum, quod magna antiquitate renidet. Venerabilis Frater autem Ultraiectensium Archiepiscopus refert ad nos templum ipsum apud collem exstare ubi Sanctus Willibrordus, qui, a beato

Sergio Papa Episcopus ordinatus, in Frisia et in Dania Evangelium praedicavit, primam in regione Aedem Sacram Deo dicavit. Hodierno in templo, molis amplitudine et magnificentia nec non artis operibus perpulcris conspicuo, divina officia sacraeque functiones debito splendore peraguntur, praesertim occasione Sollemnitatum, quae tum die Sanctissimi Corporis Christi tum die Nativitatis Sancti Ioannis Baptistae ibi celebrantur, eisdemque duabus festivitatibus ab antiquis temporibus christifideles peregrinorum more numerosissimis turmis ad Sacram memoratam Aedem conveniunt cum magno omnium spirituali emolumento. Nil mirum itaque si Venerabilis Frater Ultraiectensium Archiepiscopus enixas humilesque preces Nobis adhibuerit ut ipsum templum de *Laren* Basilicae Minoris honoribus privilegiisque decorare velimus, praecipue ut magis magisque in dies obsequium pietasque fidelium erga Augustissimum Eucharistiae Sacramentum augeantur. Nos vero, audito Dilecto Filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, votis Praesulis memorati benigne exceptis, certa scientia ac matura deliberatione, deque Apostolicae Nostrae Potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, templum in honorem Sancti Ioannis Baptistae Deo dicatum, Ultraiectensis Archidioecesis intra fines in *Laren*, titulo ac dignitate *Basilicae Minoris*, iuribus et privilegiis quae rite competunt adiectis, decoramus. Haec largimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinet, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum sub anulo Piscatoris, die VIII m. Decembris, an. MCMXXXVII, Pontificatus Nostri decimo sexto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

FERETRANAE ET SARSINATENSIS

DECRETUM

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

Quum Apostolicae Sedi supplices preces oblatae fuerint, ut pro bono animarum paroecia S. Apollinaris in oppido *Paderno* a dioecesi Feretrana dismembraretur et dioecesi Sarsinatensi attribueretur, Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia Pp. XI, re mature perpensa, attento favorabili voto Excmorum Ordinariorum utriusque dioecesis, praesenti Consistoriali Decreto, statuit ut praedicta paroecia S. Apollinaris in oppido *Paderno* a dioecesi Feretrana seiungatur atque dioecesi Sarsinatensi aggregetur, mutatis hac ratione utriusque dioecesis finibus.

Ad haec autem exsecutioni mandanda eadem Sanctitas Sua deputare dignata est Exc. P. D. Theodorum Pallaroni, Episcopum Sarsinatensem, eidem tribuens necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere quam primum remittendi ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 20 Februarii anno 1938.

Fr. R. C. Card. ROSSI, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum :

die 14 Aprilis 1938. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Selymbrianae praefecit Exc. P. D. Iosephum Lucianum Giray, hactenus Episcopum Lycopolitanum.

die 23 Aprilis. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Nicopsitanae, Exc. P. D. Iosephum Butt, hactenus Episcopum titularem Ecclesiae Alexandrinae minoris.

die 29 Aprilis. — Cathedrali Ecclesiae noviter erectae Liepaiensi, R. D. Antonium Urbss, parochum et vicarium foraneum in oppido *Ludza*, archidioecesis Rigensis.

die 7 Maii. — Titulari episcopali Ecclesiae Thubunensi in Numidia, R. D. Emmanuelem Larrain Errazuriz, archidioecesis S. Iacobi in Chile, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Caroli Silva Cotapos, Episcopi Talcensis.

die 14 Maii. — Cathedrali Ecclesiae Nicoletanae, R. D. Albinum Lafortune, dioecesis Joliettensis.

— Cathedrali Ecclesiae Matanzensi, R. D. Albertum Martín y Villaverde, parochum in civitate Habana.

die 16 Maii. — Cathedralibus Ecclesiis invicem perpetuo unitis Tergestinae et Justinopolitanae Exc. P. D. Antonium Santin, hactenus Episcopum Fluminensem.

die 21 Maii. — Cathedrali Ecclesiae Cacerensi R. D. Petrum Santos, parochum in oppido *Angeles* archidioecesis Manilensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Opuntiae, R. D. Ioannem Henricum King, Vicarium Generalem in dioecesi Portus Magni, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Guillelmi Timothei Cotter, Episcopi eiusdem dioecesis.

die 24 Maii. — Cathedrali Ecclesiae Kielcensi, R. D. Ceslaum Kaczmarck, dioecesis Plocensis.

die 26 Maii. — Cathedrali Ecclesiae Garanhunensi, R. D. Marium de Miranda Villas Boas, Vicarium Generalem dioecesis Aracajuensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Appianae, R. D. Bernardum Griffin, archidioecesis Birmingamiensis, quem deputavit Auxiliarem Excellentissimi P. D. Thomae Williams, Archiepiscopi eiusdem archidioecesis.

SACRA CONGREGATIO DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

INSTRUCTIO

DE SANCTISSIMA EUCHARISTIA SEDULO CUSTODIENDA

1. – Nullo unquam tempore Apostolica Sedes locorum Ordinariis praesidia et cautelas suppeditare praetermisit, quibus Ssma Eucharistia, quae asservatur in nostris ecclesiis sive de iure communi sive ex indulto, diligenter custodiretur neve ulli profanationi obnoxia remaneret. Canonicae disciplinae praecepta, quae temporum decursu ad rem praestituere sategit, hodie recepta conspiciuntur in canone 1269 Codicis Iuris Canonici, qui talia habet:

§ 1. *Sanctissima Eucharistia servari debet in tabernaculo inamovibili in media parte altaris posito.*

§ 2. *Tabernaculum sit affabre extructum, undequaque solide clausum, decenter ornatum ad normam legum liturgicarum, ab omni alia re vacuum, ac tam sedulo custodiatur ut periculum cuiusvis sacrilegae profanationis arceatur.*

§ 3. *Gravi aliqua suadente causa ab Ordinario loci probata, non est vetitum sanctissimam Eucharistiam nocturno tempore extra altare, super corporali tamen, in loco tutiore et decenti, asservari, servato praescripto can. 1271.*

§ 4. *Clavis tabernaculi, in quo Sanctissimum Sacramentum asservatur, diligentissime custodiri debet, onerata graviter conscientia sacerdotis qui ecclesiae vel oratorii curam habet.*

2. – Huic S. Congregationi, cui disciplina septem Sacramentorum tuenda est commissa (can. 249), quaeque iam edidit Instructionem diei 26 Maii 1929 [1] « *de quibusdam vitandis atque observandis in conficiendo Sacrificio Missae et Ssmae Eucharistiae Sacramento distribuendo et asservando* », opportunum visum est canonica praescripta in mentem omnium revocare, quibus Ssmae Eucharistiae asservandae grave sane munus incumbit, brevibus additis explicationibus, aliaque munimenta et media decernere, nostris temporibus magis accommodata, quibus Ssma Eucha-

[1] *Acta Ap. Sedis*, vol. XXI, p. 631 seq.

ristia sedulissime custodiatur et a quacumque iniuria integra praeservetur.

3. – Fidelis observantia praeceptorum quorundam canonum C. I. C. valde confert ad optatum pernobilem finem attingendum. Animadvertatur prae primis duo sub gravi praecipi ut Ssma Eucharistia in ecclesia possit asservari: 1° *ut adsit qui eius curam habeat;* 2° *regulariter sacerdos semel saltem in hebdomada missam in sacro loco celebret* (can. 1265 § 1). Si vero quandoque Apostolica Sedes ob penuriam sacerdotum indulget ut sacrum quintodecimo quoque die dumtaxat litetur ad sacras renovandas species, secluso semper earundem corruptionis periculo, nunquam tamen dispensat, immo instanter urget, ut habeatur persona quae die ac nocte Ssmi Sacramenti custodiae incumbat. [2]

Praeterea tria sunt prae oculis habenda in supra relato can. 1269:

a) Ssma Eucharistia asservari debet in tabernaculo inamovibili (§ 1) et undequaque solide clauso (§ 2); *b*) tabernaculum tam sedulo custodiendum est ut periculum cuiusvis sacrilegae profanationis arceatur (§ 2); *c*) clavis tabernaculi diligentissime sacerdoti custodienda est (§ 4). De singulis nonnulla sunt animadvertenda.

4. – *a*) *Tabernaculum sit inamovibile et undequaque solide clausum*: ab hoc praecepto per se gravi nec Episcopus valet dispensare nec ei consuetudo etiam centenaria et immemorialis derogare, excepto casu de quo in § 3, eoque iam tamquam primo praesidio consulitur securitati custodiae Ssmae Eucharistiae. Clausura vero undequaque absoluta secumfert ut ciborium sit confectum ex materia solida et firma. Equidem iuxta liturgicas leges tabernaculum extrui potest ex ligno, aut ex marmore aut ex metallo, [3] quae postrema materia est ceteris firmior; quod tamen magis interest, conficiatur oportet ex solida materia, singulaeque partes intime inter se cohaereant, reseratio maximam exhibeat securitatem ac fortiter ostiolo adhaereat, cuius cardines firmiter sint constituti ac dispositi, qui ipsum ciborio inserant. Nonnullis in locis Episcopi praescripserunt ad maiorem Eucharistiae securitatem ut ciborium ex integro metallo consisteret, quae quidem praescriptio, in locis ubi viget, absolute debet observari, ut docet Emus Card. P. Gasparri. [4] Optimum sane consilium foret si tabernaculum sit vera arca ferrea, quam vocant (vulgo *cassaforte, coffre-fort*) adeo ut nec perforari nec effringi possit mediis, quae ordinarie adhibentur a furibus, eaque validis ferreis seris altari arcte debet devin-

[2] Cfr. S. R. C. resp. diei 17 Februarii 1881 ad Episcopum Altonen. (decretum n. 3527).

[3] *Caeremoniale parochorum iuxta novissimas A. S. sanctiones concinnatum*, art. VII, *De tabernaculo*, etc., n. 9 ad 4.

[4] *De Ssma Eucharistia*, II, 263, n. 994.

ciri in infimo eius gradu aut parieti adverso. Hae vero ferreae arcae aut in forma ciborii extrui debent, quae dein sunt marmoreo lapide contegendae ceterisque ornamentis condecorandae, adeo ut speciem cuiusdam operis affabre confecti prae se ferant ad normam § 2 relati canonis; vel saltem ita conficiantur ut in tabernaculis iam exsistentibus possint immitti. Huiusmodi tabernacula « de securitate » (italice *di sicurezza*) nuncupantur. Ad quamlibet vero dubitationem auferendam quoad legum liturgicarum observantiam in hisce conficiendis tabernaculis attendatur responsio S. R. C. diei 1 April. 1908 ad preces sibi porrectas nomine Ordinariorum Provinciae ecclesiasticae Milwaukien. in America sept. a quodam Sacerdote qui pro adprobatione exhibuerat novum tabernaculum solidissime extructum et quidem ita confectum ut nullimode repugnaret neque rubricis Ritualis Romani, neque eiusdem S. C. decretis: « Communicetur sacerdoti oratori responsum S. R. C. in casu simili datum sub die 18 Martii 1898: nempe finem inventoris esse laudandum, negotium vero in casu et ad effectum de quo agitur, spectare ad ipsos locorum Ordinarios ».

Pariter in una Superioren., *de nova quadam custodia Ssmi Sacramenti*: Revmus Episcopus, quo securius procederet in approbando quodam tabernaculo, a S. R. C. reverenter expetivit: « an satisfaciat regulis liturgicis descripta forma ostii semicircularis, quod globulis impositum sine cardinibus volvitur, ita ut ex hac parte nihil obstet quominus ab Episcopo sacerdotibus commendetur vel debeat tabernaculum instrui ostio vel ianuis, quae cardinibus adhaereant atque ita volvatur »; et S. Rituum Congregatio, requisito Commissionis Liturgicae suffragio, propositae quaestioni ita die 8 Maii 1908 respondere censuit: « In casu, per se nihil obstare, de cetero ad Revmum Episcopum ».

Equidem adhibitis hisce ciboriis solidissimis altero efficaci praesidio consulitur custodiae Ssmae Eucharistiae. Porro Sacra haec Congregatio onus non imponit huiusmodi comparandi tabernacula in ecclesiis, quae ordinariis sunt instructae ciboriis, dummodo reapse securitatis idonea praebeant argumenta, quamvis suadeat ut ea adhibeantur in ecclesiis noviter aedificandis: id vero enixe commendat Excmis Episcopis ut, pro eorum zelo erga Ssmum Sacramentum, pervigilent caveantque ut et ordinaria ciboria, quae usui sunt in ecclesiis eorum dioecesis, eam prae se ferant soliditatem ad omne periculum sacrilegae profanationis arcendum, illaque severissime amoveant tabernacula quae omnimodam certitudinem non ingerant de huius periculi absentia.

5. – *b*) « *Tabernaculum tam sedulo est custodiendum ut periculum cuiusvis sacrilegae profanationis arceatur* ». Non sufficit ut in loco con-

sistat custos, satis non est ut ciborium tali sit praeditum firmitate ut neque terebra transfodi possit neque scalpro disiungi atque claustris adeo validis sit munitum, ut clavibus quoque adulterinis nequeat reserari: tertium praesidium a iure requiritur: *sedula* custodia. Porro haec vigilantia, continuo exercenda, plurimas complectitur cautelas et communes et extraordinarias, prout postulant locorum et temporum adiuncta.

Quod vero attinet ad custodem, hic, licet sit optandum ut sit clericus, immo sacerdos, non prohibetur quod sit laicus, *modo clericus respondeat de clavi*, qua est reserandus locus ubi Eucharistia asservatur. Hunc prope locum moretur oportet diu noctuque, adeo ut celeriter compareat quando casus ferat, seu continenter vigilantiam exerceat: nunquam ecclesiam deserat tempore quo haec fidelibus patet et ab his magis deserta relinquitur, idque pressius est urgendum in urbium ecclesiis, ubi fures uti tales fidelibus ignoti per templa vagantes peregrinorum aut mendicantium habitu perattente momenta aucupantur, quibus vigilantia intercipitur et motu celerrimo, veluti ictu oculi, sacrilega furta perpetrant; aut loca invisunt, fores, fenestras, cancellos, ianuas, praesertim haud principales, accurate rimantur diurno tempore ut dein nocturno ad exsecutionem improbum consilium demandare pertentent. Quod si rarius accidit in pagis, ubi praesentia personae extraneae ibique haud cognitae, quae ecclesiam circumeat et ingrediatur, facilius animadvertitur suspicionemque ingerit in sacerdotibus atque fidelibus, id non relevat tamen parochum rectoremve ecclesiae ab obligatione Eucharistiae custodiendae, cuius ratio modusque ipsius prudentiae relinquitur inspectis loci adiunctis, e. g. tum per se ipse aliquoties in die ecclesiam invisendo, tum vigilantiam per diem committendo probatis personis circum morantibus, tum privatam paroecianorum visitationem Ssmi Sacramenti praestituendo variis diei horis peragendam.

Attente debet invigilari etiam operariis ceterisque personis, quae laboris intuitu aliisve de causis ecclesiam, sacrarium, sacerdotis custodisve domum eisdem contiguam frequentant.

Nec sedula custodia Ssmi Sacramenti a iure praescripta remittenda erit tempore nocturno, quando ecclesia est obserata. Praecipuae cautiones autem pro nocturnis horis adhibendae, quas prudentia requirit, *ordinariae* seu iugiter adhibendae tum pro Ssma Eucharistia tutanda tum pro praecavendis direptionibus sacrorum vasorum, tabularum, eleemosynarum atque supellectilium ecclesiae, recensentur: 1° omnes ecclesiae fores communiantur, quatenus necessitas postulet fierique possit, firmis valvis, validis claustris obicibusque et quidem ita ut ab interiore ecclesia clavibus aperiri dumtaxat queant, fenestrae vero transennis vel clatris;

2° accurate est inspiciendum quoties vespere ecclesiae obserantur ne quis homo malevolus includatur; 3° officium ecclesiae claudendae eiusque claves committantur personis omni suspicione maioribus, praecipue vero vino non deditis. Hisce cautelis aliam valde commendatam addere velimus, quae in dies usitatior evadit quaeque utile nonnunquam praebet auxilium ad praecavenda furum molimina, ubi usui est: nempe collocationem opportunis in locis tintinnabulorum vi electrica pulsandorum, dum portae aperiuntur, vel eaedem aut tabernaculum aut altare aut mensa aut candelabra tanguntur, quorum ope sacerdotis custodisve attentio repente provocatur; aut speciales electrici apparatus, qui ecclesiam repente illuminent custodemque de furum praesentia statim certiorem faciant: hi tamen apparatus, ut optatum consequantur finem, erunt scite et ingeniose tegendi, ita ut quamlibet adimant furum suspicionem, quotidieque inspiciendi ut suo munere apte fungantur.

Specialis extraordinaria providentia demum prostat in § 3 relati canonis: « *gravi aliqua suadente causa ab Ordinario loci probata, non est vetitum Sanctissimam Eucharistiam nocturno tempore extra altare super corporali tamen, in loco tutiore et decenti, asservari, servato praescripto can. 1271* ». Hic locus de more est sacrarium, dummodo reapse sit locus tutior et decens, vel arca solidissima et optime clausa (italice *cassaforte*), si haec sit praeferenda, muro inserta in quodam ecclesiae pariete. Quodsi nec ecclesia nec sacrarium necessariam perhibeant securitatem, Eucharistia poterit retineri in alio loco tutiore, etiam privato: tunc parocho est cura adhibenda ut debita reverentia et honore Ssmum Sacramentum custodiatur neque minuatur fides fidelium in praesentia reali. In huiusmodi vero asservatione Ssmae Eucharistiae Sacrae Species non sunt corporali dumtaxat contegendae, sed semper in vase seu pyxide includendae: [5] insuper cum e ciborio ecclesiae educuntur aut ad ipsum referuntur, opus est ut sacerdos superpelliceo et stola sit indutus eumque clericus comitetur lumen gestans saltem regulariter.

Curandum est praeterea ecclesiarum rectoribus ad furta praecavenda ut in tabernaculis, quantum fieri possit, non relinquantur pyxides et vasa sacra magni pretii, unde cupiditas audaciaque furum magis alliciatur: quum haec vasa occasione quarundam sollemnitatum adhibentur, valde est optandum ut tempore postremae Missae purificentur et loco tuto reponantur, qui sacrarium non sit; particulae vero, quae superfuerint, in ordinaria pyxide collocentur. Pariter abstineant a decorando altaria et sacra simulacra sculpta vel picta (eademque assidue decorata

[5] Cfr. cit. decr. Altonen., not. 2.

servando publico cultui exposita) eximiis muneribus votivis, qualia sunt aurei et argentei anuli, catellae, monilia, inaures, margaritae et similia: quod si id facere praestet occasione cuiusdam diei festi, eodem exacto, ea munera ab ecclesia satagant removere causamque remotionis probe fideles edocere.

6. – *c*) « *Clavis tabernaculi diligentissime a sacerdote custodiatur* ». Omnes cautelae, quas hucusque recensuimus, ad irritum redigentur si, quod potissimum in hac re est curandum, clavis tabernaculi caute non custodiatur, ut expresse cavet can. rel. § 4, *gravi conscientiae onere* adiecto sacerdoti, cui haec est custodia commissa. Ut huic *diligentissimae custodiae* canone praescriptae ab ecclesiae rectore satisfiat, ipsi districte praecipitur ut clavis tabernaculi nunquam super mensa altaris aut in claustro ostioli relinquatur, ne tempore quidem quo mane divina officia ad Sacramenti altare et Sanctissimae Communionis distributio peraguntur, praesertim si hoc altare haud in conspicuo sit. Hisce vero absolutis, clavis vel ab ecclesiae rectore domi custodiatur aut ab ipso continenter gestetur, amissionis periculo remoto, vel in sacrario, et quidem in loco tuto et secreto, reponatur altera clavi claudenda, quam alteram clavem uti supra rector tueatur. [6]

Sedulo perpendant sacerdotes Ssmae Eucharistiae custodes officium custodiendae diligentissime clavis S. Ciborii esse grave, prout aperte ostendunt finis ipsaque verba legis. Sacerdos, cui ius et officium ordinarie et per se competit custodiendi clavem, est rector ecclesiae vel oratorii: quodsi discedat, potest et debet pro tempore absentiae alii sacerdoti committere custodiam; et si clavem in sacrario retineat sub alia clavi, potest hanc tradere aedituo, pro tempore quo ipse abest, et clavis tabernaculi necessaria esse queat: quod praxis ubique recepta manifeste confirmat. Si agitur de ecclesia paroeciali, clavis parocho custodienda est; si de ecclesia cathedrali aut collegiali, quae simul sit paroecialis, ad Capitulum spectat custodire Ssmam Eucharistiam, et altera tabernaculi clavis apud parochum servari debet (can. 415 § 3 n. 1). Ad parochum pertinet exclusivum ius retinendi clavem tabernaculi, etsi in ecclesia paroeciali erecta sit confraternitas. In ecclesiis non paroecialibus ubi ex A. Sedis indulto asservatur, custodienda est cappellanis seu rectoribus, nunquam laicis, etiamsi patroni sint: sine apostolico indulto laici per se clavem ciborii retinere nequeunt.

7. – Specialia veniunt adnotanda de custodia clavis tabernaculi in ecclesiis monialium vel religiosarum et in piis seu religiosis domibus mulie-

[6] Cfr. Encycl. litt. iussu Benedicti XIV edit. a S. C. EE. et RR., die 9 Febr. 1751.

rum. Inspecto primum statuto can. 1267 quo Ssma Eucharistia, revocato quolibet contrario privilegio, custodiri nequit in religiosa vel pia domo nisi vel in ecclesia vel in principali oratorio, nec apud moniales intra chorum vel septa monasterii, id dein alte in mente Ordinariorum residere debet atque adamussim exsecutioni demandari, *clavem S. Ciborii non esse custodiendam inter septa monasterii.*[7] Ipsa est igitur in posterum asservanda in sacrario ut praesto sit, quoties necessitas postulet, atque, expletis ecclesiae sacris functionibus ac praesertim nocturno tempore, in loco tuto, solido atque secreto reponenda, et quidem duabus obserato clavibus, quarum altera communitatis antistitae est custodienda per se ipsi aut per vicariam et altera moniali cuidam, puta sacrario addictae, adeo ut utriusque concursus ad reserandum locum, de quo supra, requiratur. Huiusmodi praescriptum probe inspiciant Excmi Episcopi et in eodem exsequendo rigide se gerant, quacumque personarum acceptione posthabita, ut praecaveantur abusus atque irreverentiae, quae secus redundare possunt in Ssmam Eucharistiam.

8. - Quod attinet ad oratoria seminarii et collegii ecclesiastici, ephebei pro iuvenum utriusque sexus religiosa eruditione atque institutione, nosocomii aliusque id genus hospitii, quae potestate Ssmae Eucharistiae asservandae fruantur, tabernaculi clavis custodienda erit rectori seu moderatori eorundem, si sacerdos sit, secus spiritus directori aut cappellano de more Missae celebrationi sacrisque functionibus peragendis addicto, ipsique studiose est curandum ne eadem ad aliorum manus perveniat.

9. - Quod demum refert ad privata oratoria, quae ex apostolico indulto facultate pollent Ssmam Eucharistiam asservandi, ciborii clavis custodiri solet in sacrario potius cura familiae quam cappellani;[8] at, si Episcopo praestare videatur ut clavis indultario custodienda non tradatur, eam aut sacerdoti celebranti committat, praesertim si hic stabiliter sacrum ibi litet, aut parocho deferat, singulis deinde vicibus, si commode potest, sacerdoti celebraturo exhibendam. Indultariis laicis, quos clavis custodia manet, in memoriam revocandum est, clericis vero quacumque dignitate fulgentibus perpendendum, grave sane officium ipsis impositum esse vigilandi ne clavis ad cuiusquam manus perveniat etiam de ipsorum familia vel famulatu.

10. - Sacram Congregationem non praeterit enunciatas cautelas propositum finem plene haud esse assecuturas, nisi Excmi Episcopi locorum-

[7] Cfr. S. R. C. resolutio diei 2 Maii 1878 ad VI (decretum n. 3448); Emus Card. Petrus Gasparri, op. cit., 266, n. 998.

[8] Emus Card. P. Gasparri, op. cit., II, 267, n. 999.

que Ordinarii, una cum earundem observantia parochis, ecclesiarum rectoribus, institutorum omne genus moderatoribus, monialium antistitis praecepta, quatuor haec, quae magnopere nostra intersunt, prae oculis habeant :

a) Praesertim dum sacras peragunt dioecesium visitationes, sed etiam extra easdem, quoties casus ferat, per se aut per idoneas ac prudentes ecclesiasticas personas diligenter inquirant animadvertantque de visu quomodo in singulis nedum paroeciis sed et ecclesiis, oratoriis, etiam privatis, hoc iure fruentibus provisum sit securitati custodiae Ssmae Eucharistiae et quoties comperiant non ea omnia concurrere, quae iure postulantur, eadem praecipiant quam cito exsequenda, brevi tempore ad id praestituto, sub poena multae pecuniariae et etiam suspensionis a divinis pro sacerdotibus aut a munere, pro gravitate culpae, ab iis incurrendae, quibus officium competit omnia securitatis praesidia subministrandi. Neque ab huiusmodi onere easdem personas relevent ex reddita forsan ratione quod nulla profanatio aut inconveniens in antecessum acciderit; quae enim infecta hucusque sunt, temporis decursu et hominum malitia, posthabitis necessariis cautelis, fieri possunt.

b) Quoties furta sacrilega quibus Ssma Eucharistia violatur in sua Dioecesi (quod Deus prorsus avertat) quacumque de causa acciderint, loci Episcopus vel per se, quod est optandum, vel per suae Curiae Officialem, ad id specialiter delegandum, oeconomicum semper conficiat processum adversus parochum aliumve sacerdotem tam saecularem quam religiosum etiam exemptum Ssmi Sacramenti custodiae praepositum, actaque processus idem Episcopus ad hanc S. Congregationem transmittat cum suo voto quo prae primis accurate describat eiusdem furti temporis et loci adiuncta, et dein, actis processus eiusdem prae oculis praesertim habitis, renuntiet cuius culpae aut neglegentiae culpabili admissum facinus sit tribuendum atque poenas canonicas contra sontes infligendas proponat et huius S. Dicasterii mandata praestoletur.

c) Mature perpendant severitatem poenarum, quae can. 2382 statuuntur contra parochum, qui graviter neglexerit custodiam Ssmae Eucharistiae etiam citra excessum huius violationis, quaeque usque ad paroeciae privationem progrediuntur; inspecto vero fine legis curent ut analogis poenis plectantur et alii ecclesiae rectores, congrua congruis referendo, qui graviter delinquant in arduo eis commisso munere obeundo, collatis ad id necessariis et opportunis facultatibus per hanc S. Congregationem, quatenus opus sit. Quibus aufugiendis poenis haud suffragatur causa forte a parocho aliisve, quibus SS. Species custodiendae incumbunt, allata qua tabernacula patentia relinquantur clavesque in loco tuto non

custodiantur alius sacerdotis incuria: ipsos enim manet diligens sollersque cura sacrorum vasorum et Ssmae Eucharistiae propriumque munus fideliter et vigilanter cavendi ne, divinis officiis absolutis, ciboria exponantur cuilibet iniuriae sacrilegaeque direptioni. Equidem est animadvertendum et in memoratum sacerdotem et in quemlibet alium huius neglegentiae reum similibus poenis, quippe qui occasionem tanto sceleri sua culpa dederint. Ut autem locorum Ordinarii poenis prosequi queant et delinquentes religiosos utriusque sexus etiam exemptos iuxta has apostolicas praescriptiones in negotio, de quo agimus, vi huius Instructionis facultates committimus necessarias cumulative cum eorum Superioribus religiosis Maioribus, quibus pariter haec S. Congregatio idem onus imponit, reservata tamen uni Episcopo facultate processum conficiendi, de quo sub litt. *b*) in casu ibi descripto.

d) Diligenter inquirant utrum ecclesiae et oratoria quibus Ssmae Eucharistiae asservatio iure communi (cfr. can. 1265 § 1 n. 1, 2) non competat, hac facultate polleant ex apostolico indulto per Breve in perpetuum aut per rescriptum ad tempus concessum: quoties vero compererint hoc privilegium legitimo iure non esse suffultum, tamquam abusum satagant removere. Praeterea, ne se nimis faciles praebeant in suscipiendis et commendandis precibus pro impetranda facultate asservandi Ssmam Eucharistiam in locis, quae de communi iure eadem carent, immo abstineant prorsus, nisi gravissimae causae intersint, praesertim in privatis oratoriis et ecclesiis a domibus fidelium nimis dissitis, in desertis montibus magnisque camporum spatiis sitis, quibus non suppetant ea omnia quae pro fideli et tutissima custodia SS. Specierum requiruntur. Tolerabilius sane erit ut quandoque etiam notabili fidelium parti commodum non praebeatur Ssmae Eucharistiae adorandae, quam ut Eadem exponatur sat probabili periculo profanationis. Immo et potestas hisce litteris committitur Excmis Episcopis locorumque Ordinariis revocandi facultatem asservationis Eucharistiae in ecclesiis et oratoriis, etiam privatis, quae hoc apostolico privilegio per indultum fruuntur, quoties adnotent aut graves abusus intercessisse aut non omnes concurrere conditiones pro secura custodia, reverentia cultuque debito erga Ssmum Sacramentum.

Hae sunt canonicae normae potioresque cautelae, quas huic S. Congregationi visum est locorum Ordinariis praecipere ut vicissim parochis ceterisque Ssmi Sacramenti custodibus pressius commendent exsecutioni tradendas ad quoslibet convellendos abusus, si qui irrepserint, et, quamvis desint, ad eosdem praecavendos: aliae, quae pro temporum et locorum adiunctis magis idoneae videantur ad eundem finem

aptius attingendum, eorundem Pastorum zelo sollertique industriae relinquuntur. Eos igitur, his praesidiis adiutos, in Domino deprecamur et obtestamur ut omnibus viribus contendant ad efficaciter Ssmam Eucharistiam tutandam et impia scelestorum hominum molimina arcenda ab eodem Sacramento « *quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei, cum in eo contineatur praecipuum et maximum Dei donum et ipsemet omnis gratiae et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus* ». [9] Id quidem erit Ipsis eorumque sacerdotibus et fidelibus pignus indeficiens supernae divinae protectionis.

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, in audientia Excmo Secretario H. S. C. die 7 Maii a. 1938 concessa, praefatam Instructionem, ab EE. PP. in plenario Conventu diei 30 Martii anni eiusdem probatam, benigne confirmare et Auctoritate Sua Apostolica ratam habere dignatus est, mandans ut Instructio eadem in officiali Commentario *Acta Apostolicae Sedis* publici iuris fiat et ab omnibus Ordinariis tum locorum tum personarum aliisque, ad quos speciatim spectat, religiosissime servetur, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. C. de Disciplina Sacramentorum, in festo Ascensionis Domini a. 1938.

D. Card. Jorio, *Praefectus*.

L. ✠ S.

F. Bracci, *Secretarius*.

[9] *Rit. Rom.*, tit. IV, cap. I, n. 1.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

SAVONEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVAE DEI MARIAE IOSEPHAE ROSSELLO, E TERTIO ORDINE S. FRANCISCI, FUNDATRICIS INSTITUTI FILIARUM DOMINAE NOSTRAE A MISERICORDIA.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur

Meritis onusta, magis quam annis, Savonae, prope quam urbem sexaginta novem annis ante lucem aspexerat, die 7 Decembris a. D. 1880 Soror Maria Iosepha Rossello, Instituti Filiarum Dominae Nostrae a Misericordia fundatrix, ad superos evolavit. Sanctam tunc obiisse populus conclamavit, sanctam dixerunt quotquot eius virtutes et praeclara opera, in animarum salutem patrata, admirati fuerant. Recte eos sensisse de tam illustris mulieris sanctitate, Decretum comprobavit, quod a sacra hac Congregatione, approbante Ssmo D. N., non multo ante, super Ven. Servae Dei heroicitate virtutum editum est. Sed modo altius accedit divinum miraculorum signum, quibus omnipotens Deus fidelis famulae suae sanctitatem, eiusque potentem intercessionem illustrare dignatus est.

Porro inter non pauca mira, quae, ea interveniente, facta feruntur, duas sanationes selegerunt nobilis huius Causae actores, quae omnes characteres divinae actionis supra naturae vires exhibent.

Prior sanatio evenit in Sorore Maria a Spiritu Sancto, ex Instituto a Venerabili Maria Iosepha condito. Haec Soror quae Argenteae in Republica Argentinensi morabatur, ab a. 1907 renali tuberculosi tentari coepit, quae eam quatuor per annos afflixit. Morbus eousque processerat, ut medicorum iudicio prognosis omnino infausta, quod ad vitam ipsam, manifestis signis evasisset; quin immo pomeridianis horis diei 1 Iulii a. 1911 medici iudicio mors uti imminens habebatur. At mirum! Serotinis illius diei horis, expletis novendialibus precibus quae ideo ad Deum effundebantur, ut per intercessionem Venerabilis Mariae Iosephae sanatio obtineretur, infirma, veluti de morte ad vitam resurgens, extemplo perfecte sanatam se sensit; atque ad pristina officia datum ei est statim redire. In recuperata valetudine Soror Maria iugiter perseveravit. Tum medici a cura cum tres periti ab hac sacra Congregatione adsciti, divino miraculo hanc sanationem tribuunt.

Miraculum alterum Florentiae die 10 Augusti mensis a. 1929 contigit. Soror Paulina Dameri, ex eodem Instituto, die 3 Augusti, ob fusam adverso casu ferventis aquae copiam, gravissimas ustiones a ventre ad pedes est passa. Quae ustiones, ea erant extensione ac profunditate, ut tertiam fere corporis partem teterrimis plagis affecerint, eamque, paucos post dies, ad extremum mortis limen adduxerint. In eo tanto discrimine, sub vespere diei 9 Augusti, ferventius invocata ope Venerabilis Mariae Iosephae, placido correpta est somno infirma Soror, et postridie mane perfecte sanata expergiscitur, et loco plagarum nova refecta pellis: obstupentibus a cura medico, sororibus infirmariis aliisque omnibus tam mirae mutationis testibus. Medicus peritique officiales sanationem hanc supra naturae vires evenisse edicunt.

De priori sanatione in Apostolico processu super virtutibus actum est, cuius iuridica vis die 18 Decembris a. 1929 rite recognita fuit. De altera, specialis Apostolica inquisitio fuit peracta, pro cuius validitate die 3 Februarii elapso anno editum fuit decretum.

De utroque miraculo in antepraeparatoria Congregatione coram Rmo Cardinali Raphaële Carolo Rossi, Causae Ponente seu Relatore, die 22 Iunii mensis a. 1937 disceptatum est, dein in Praeparatoria die 21 Ianuarii hoc anno; postremo vero die 5 Aprilis coram Ssmo D. N. Pio Papa XI, in Generali, in qua idem Cardinalis Relator dubium proposuit: *An et de quibus miraculis constet in casu et ad effectum de quo agitur.* Et Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores suum quisque edidere suffragium.

Beatissimus Pater adstantes enixe monuit ut preces ingeminarent ut Sibi maius a Deo lumen daretur, ideoque supremum iudicium suum edere ad hanc diem distulit Dominicam Palmarum. Quapropter accitis ad se Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, et Raphaële Carolo Rossi, Causae Ponente seu Relatore, necnon R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, meque infrascripto Secretario, sacrosancto Missae sacrificio religiose litato, edixit: *Constare de instantanea perfectaque sanatione Sororis Mariae a Spiritu Sancto ab insanabili lethalique tuberculosi renali, et Sororis Paulinae Dameri a gravissimis ustionibus in abdomine et artubus inferioribus.*

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum Romae, die 10 Aprilis a. D. 1938.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

POSNANIEN.

NULLITATIS MATRIMONII ET DISPENSATIONIS SUPER RATUM ET NON CONSUMMATUM (ZBASKA-SUSZCZYNSKI).

Cum ignoretur locus actualis commorationis Dñi Vitoldi Suszczynski, in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se sive per Procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 27 Iulii 1938, hora undecima, ad concordandum de dubio disputando vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione :

An praestandum sit consilium Ssmo pro dispensatione super matrimonium ratum et non consummatum, in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Vitoldi Suszczynski, curare debent ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

Henricus Quattrocolo, *Ponens*.

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 30 Aprilis 1938.

I. Pendola, *Notarius*.

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Vitold Suszczynski, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître par propre personne ou par un procureur légitimement constitué au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, 94) le 27 Juillet 1938, à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la décision de la cause devant la Rote.

Doit-on interroger le Saint-Père pour la dispense super rato et non consummato, *dans le cas?*

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Vitold Suszczynski, devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 10 maggio 1938, nel Palazzo Apostolico di Castel Gandolfo, all'augusta presenza del Santo Padre, si è adunata la S. Congregazione dei Riti, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi hanno dato il loro voto sul *Tuto* per la Beatificazione della Ven. Serva di Dio Maria Giuseppa Rossello, del Terz'Ordine di S. Francesco e Fondatrice dell'Istituto delle Figlie di Nostra Signora della Misericordia, e sui miracoli della Ven. Serva di Dio Maria Domenica Mazzarello, Confondatrice dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice.

Martedì, 24 maggio 1938, negli Uffici della S. Congregazione dei Riti al Palazzo san Callisto, presente l'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, Ponente o Relatore della causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Serva di Dio Gioacchina De Vedruna ved. De Mas, ha avuto luogo, con l'intervento dei Revmi Prelati Officiali e Consultori teologi, la Congregazione *antepreparatoria* sopra i miracoli, che si asseriscono operati ad intercessione della suddetta Venerabile Serva di Dio.

Martedì, 31 maggio 1938, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è adunata la S. Congregazione dei Riti, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali e dei Revmi Prelati Officiali, per discutere sui seguenti argomenti:

1) Introduzione della Causa di Beatificazione, ossia della dichiarazione del martirio della Serva di Dio Maria Goretti.

2) Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Eugenia Joubert, della Congregazione delle Suore della Santa Famiglia del Sacratissimo Cuore.

3) Revisione degli scritti del Servo di Dio Giovanni dello Spirito Santo, sacerdote professo della Congregazione dei Chierici Scalzi della Ssma Croce e Passione di N. S. G. C. (Passionisti).

4) Revisione degli scritti della Serva di Dio Maria della Passione, del Terz'Ordine di S. Francesco e Fondatrice delle Suore Francescane Missionarie di Maria.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

21 gennaio 1938. Monsig. Adalberto Katay, dell'archidiocesi di Strigonia.
17 febbraio » Monsig. Antonio Striz, dell'archidiocesi di Praga.
7 aprile » Monsig. Carlo Fongo, della diocesi di Grosseto.
» » » Monsig. Giuseppe Magnanelli, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Antonio Cappelli, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Turiddo Turi, della medesima diocesi.
21 » » Monsig. Guglielmo van den Hengel, dell'archidiocesi di Utrecht.
» » » Monsig. Decio Donati, della diocesi di San Severino.
3 maggio » Monsig. Ignazio Valenti, della diocesi di Agrigento.
5 » » Monsig. Giovanni Tam, della diocesi di Como.
12 » » Monsig. Giovanni O'Rourke, del vicariato apostolico del Capo di Buona Speranza (distr. occ.).
» » » Monsig. Donato Catalano, dell'archidiocesi di Otranto.
20 » » Monsig. Giuseppe Matocha, dell'archidiocesi di Olomouc.
» » » Monsig. Antonio Suchánek, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Agostino Falath, dell'amministrazione apostolica di Tirnava.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

5 maggio 1938. Monsig. Luigi Corrado, della diocesi di Crema.
20 » » Monsig. Giuseppe Rýpar, dell'archidiocesi di Olomouc.
» » » Monsig. Giuseppe Schoen, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Enrico Skácel, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Geysa Zubek, dell'amministrazione apostolica di Tirnava.

Cappellano segreto d'onore di S. S.:

20 maggio 1938. Monsig. Eugenio Hegyi, dell'amministrazione apostolica di Tirnava.

NECROLOGIO

23 maggio 1938. Monsig. Benvenuto Diego Alonso Nistal, Vescovo tit. di Dorileo.
30 » » Monsig. Igino Serci, Vescovo di Ozieri.

ANNUARIO PONTIFICIO

PER L'ANNO 1938 Pagine 1248 e ritratto di Sua Santità
Legato in tela. In Italia L. 30 - Per l'estero L. 35

MARTYROLOGIUM ROMANUM

Gregorii Papae XIII iussu editum, Urbani VIII et Clementis X auctoritate recognitum, ac deinde a. MDCCXLIX Benedicti XIV opera ac studio emendatum et auctum.

Secunda post typicam editio, iuxta primam a typica editionem a. MDCCCCXXII a Benedicto Papa XV adprobatam, propriis recentium sanctorum officiorumque elogiis expleta, Sacrae Rituum Congregationis curis impressa. - Typis Polyglottis Vaticanis, MDCCCCXXX.

— **Editio in-4° (cm. 29×20 ½), in charta manufacta et charactere rubro nigro, fol. CXXIV-566.**
Romae L. 70 — In Italia L. 72,50 Apud exteros L. 82 —

— **Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo:**
Romae L. 90 — In Italia L. 90 — Apud exteros L. 100 —

EXEMPLARIA (seu moduli) quae annuatim ad Sacram Congregationem de Sacramentis mittenda sunt ad normam Litterarum circularium eiusdem S. C. diei 12 Maii 1932.

Mod. I. Registrum causarum matrimonialium in Cancellaria Tribunalis servandum — L. 0,50.

Mod. II. Elenchus causarum matrimonialium, quae annuatim agitantur in Tribunali dioecesano — L. 0,40.

Mod. III. Relatio annualis de constitutione Tribunalis dioecesani et complexus causarum matrimonialium, quae ibidem agitatae sunt — L. 0,40.

Apud Exteros, addatur 20%

BIBLIA SACRA

iuxta latinam Vulgatam versionem ad codicum fidem, iussu Pii Pp. XI, cura et studio Monachorum Abbatiae Pontificiae Sancti Hieronymi in Urbe, O. S. B., edita

Tomus I - **Librum Genesis.**
Tomus II - **Libros Exodi et Levitici.**
Tomus III - **Libros Numerorum et Deuteronomii.**

Ciascun volume si vende ai seguenti prezzi (porto compreso):
in brochure — L. 200.
A) dorso ed angoli in pelle nera, titolo in oro — L. 220.
B) dorso in pergamena, con dorature, angoli di pergamena, titolo in oro (rilegatura romana) — L. 225.
C) rilegatura romana in tutta pergamena, dorso dorato e titolo in oro — L. 255.

PONTIFICALE ROMANUM

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
Summorum Pontificum iussu editum et a BENEDICTO XIV Pont. Max. recognitum et castigatum. Quattro volumi in-folio, nei margini cm. 30½×44½. luce della stampa 22×33, in carta ottima, rosso e nero, con illustrazioni. Perfetta riproduzione della pregevolissima edizione curata dalla Rma Camera Apostolica nel 1848, con utili e preziose aggiunte che la completano. I quattro volumi (I, II, III e Appendix) si vendono:			
In fogli sciolti	450 —	—	—
Legati in pelle zigrino al dorso, tela sui piani, taglio dorato, impressioni a secco e croce dorata sui piani, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	690 —	—	—
Legati in tutto chagrin. con fregi e croce in oro sui piani, taglio dorato, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	950 —	—	—

Fuori di Roma, spese di porto in più.

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΝΥΚΤΙΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΗΘΩΝ ΠΡΟΣΘΗΚΩΝ – ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ – ΕΝ ΡΩΜΗ 1937.

In-16°, rosso e nero, carta indiana, pagg. 1080:

In fogli piegati	80 —	81,50	85 —
In pelle, taglio oro	100 —	104,50	105 —

PROGETTI di nuovo ordinamento giudiziario e di Codice di Procedura Civile dello Stato della Città del Vaticano (luglio 1937).
Pagg. XLVII-288. In-12° | 15 — | 16 — | 17 —

WILPERT GIUSEPPE, **La Fede della Chiesa nascente secondo i monumenti dell'arte funeraria antica.** In-8°, VIII-328, con 156 figure nel testo (Pubblicazioni del Pont. Istituto di Archeologia Cristiana. Collezione «Amici delle Catacombe» | 35 — | 36,50 | 40 —

Sculture del magazzino del Museo Vaticano, del dott. GUIDO KASCHNITZ-WEINBERG, con prefazione di Bartolomeo Nogara, Direttore generale. Un volume di testo ed uno di tavole. 1936-1937, cm. 36×25.
Pagg. XXI-320. Tavole 116 | 375 — | 380 — | 395 —

CERCHIARI EMANUELE, **Capellani Papae et Apostolicae Sedis Auditores Causarum Sacri Palatii seu Sacra Romana Rota ab origine ad diem usque 20 Septembris 1870.** Relatio historica-iuridica, Ss.mo D. N. Benedicto Pp. XV dicata. — 4 voll. in-8°. | 120 — | 124 — | 140 —

ENCHIRIDION CLERICORUM Documenta Ecclesiae Sacrorum Alumnis instituendis (Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus). Typis Polygl. Vaticanis, 1938. In-12°, pagg. LVIII-920.
Elegante legatura in tela, titolo in oro e testa colorata | 80 — | 80 — | 87 —

CODICIS IURIS CANONICI INTERPRETATIONES AUTHENTICAE seu responsa a Pontificia Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos annis MCMXVII-MCMXXXV data et in unum collecta atque Romanorum Pontificum actis et R. Curiae decisionibus aucta. Typis Polyglottis Vaticanis, 1935, in-8°, pag. VIII-230 | 12 — | 13 — | 14,50
— *Linteo contectum* | 18 — | 19 — | 20,50

INDEX LIBRORUM PROHIBITORUM

SS.MI D. N. PII PP. XI

IUSSU EDITUS

ANNO MCMXXXVIII

Cartonato flessibile:
In Roma L. 10 - In Italia, franco di porto L. 11 - Per l'Estero L. 12,50

Legato in tela:
In Roma L. 15 - In Italia, franco di porto L. 16 - Per l'Estero L. 17,50

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — c/c postale N. 1-16722)